

Ετσι είναι... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

Αρχαίο Πνεύμα Αθάνατο...

Του Δρ. Ε. Δανέζη*

Ως γνήσιοι Νεοέλληνες μαθαίνουμε πάντα από τα λάθη μας.

Μαθαίνουμε να τα επαναλαμβάνουμε για να αποδείξουμε ότι δεν κάναμε λάθος.

Επιτέλους η αγωνία τελείωσε. Η Ολυμπιάδα της Coca Cola άηκει στην Αταλάντα, την πόλη-έδρα του τηλεοπτικού σταθμού CNN και πρωτεύουσα της Κου Κλουξ Κλαν. Τα αμερικανικά ιδεώδη της εμπορευματοποίησης των πάντων, που τόσο θαυμάζει η ελληνική κυβέρνηση, εκφράζουν πλήρως το διαφημιστικό ολυμπιακό πανηγύρι.

Το Αρχαίο Αθάνατο Πνεύμα, αυτή τη φορά δεν έκανε το θαύμα του. Βαρέθηκε πια να αποτελεί για το Νεοέλληνα, τη μόνη πηγή περιφάνειας, το φερεντζέ που πίσω του με μεγάλη επιμέλεια, χρόνια ολόκληρα, κρύβαμε τις εθνικές και ανθρώπινες αδυναμίες μας. Επιτέλους το σοφό Αθάνατο Πνεύμα, μας άφησε γυμνούς μπροστά στα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά προβλήματα, που με τόση επιπολαιότητα δημιουργήσαμε, καλώντας μας να τα αντιμετωπίσουμε υπεύθυνα, χωρίς την επίκληση του ονόματός του.

Το νέφος μας πεθαίνει, το νερό λιγοστό, το ψωμί πανάκριβο, απολύσεις, ανεργία. Το Λήμνος στα καυτά πέλαγα της Μέσης Ανατολής, η Κύπρος στενάζει ακόμα κομμένη στη μέση, η Τουρκία απειλεί το Αιγαίο, οι ατομικές ελευθερίες κουρελιάζονται, η Ελλάδα απεργεί από άκρου σε άκρο. Προβλήματα που καμία Ολυμπιάδα δεν μπορεί να λύσει.

Ας είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Δεν ήταν το Ολυμπιακό Πνεύμα που θέλαμε να αναβιώσουμε, άσχετα με το τι πίστευε και έλπιζε ο λαός μας.

Ο αληθινός λόγος ήταν τα εκατομμύρια δολάρια από τις διαφημίσεις της Coca Cola, του CNN και των άλλων εταιρειών και τηλεοπτικών σταθμών. Δολάρια πολλά για να φτιάξουμε βιτρίνα, να οργανώσουμε άριστα το ξενοδοχείο ΕΛΛΑΣ των χιτλερικών οραμάτων. Σύνθημά μας, περισσότεροι ξενοδοχοί, περισσότεροι σερβιτόροι, περισσότεροι μεταπράτες. Στόχος οι εκατό χιλιάδες θέσεις υπηρετικού προσωπικού που υποσχέθηκε προεκλογικά η κυβέρνηση. Το όραμα μιας στοιχειώδους βιομηχανικής υποδομής, καθώς και οι ελπίδες για συμμετοχή στην τεχνολογική επανάσταση, όνειρο άπιαστο.

Πιστέψαμε πραγματικά ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας θα επέτρεπαν με την ψήφο τους, να σπαταλήσουμε ενάμισι τρισεκατομμύρια δραχμές, σε φούντες και μεταξωτές κορδέλες και μάλιστα αμερικανικής προέλευσης, τη στιγμή που επαιτούμε ένα δάνειο για να μπαλώσουμε την τρύπια φουστανέλα μας; Θα σκεφτούμε όμως, όλα τα κόμματα ήταν σύμφωνα. Δεν είναι περιεργό. Σύμφωνα με το νόμο του Μέρφι, «αν θέλεις να έχεις πολιτικά κέρδη, πρέπει να βρεις ένα πλήθος που πηγαίνει κάπου, ζητώντας κάτι και να μπεις μπροστά του δίνοντας του την εντύπωση πως σε ακολουθεί» και ο ελληνικός λαός, ρομαντικός και εύπιστος, πορευόταν χωρίς σκέψη, ζητώντας την εθνική του επιβεβαίωση, χωρίς κόπο, μέσω της αίτησης μιας Ολυμπιάδας.

Και τώρα τι γίνεται; Ασφαλώς χάσαμε την Ολυμπιάδα, ας μη χάσουμε όμως και το χιούμορ μας. Δεν υπάρχει λόγος να γίνουμε γκρινιάρηδες. Μην ξεχνάμε ότι στον γκρινιάρη της παρέας, όπως λέει ο νόμος του Μέρφι, πέφτει πάντα το ραγισμένο πιάτο, το ποτήρι με τις δαχτυλιές και η σούπα με τις τρίχες. Δεν είναι και τόσο φοβερό το ότι δεν αγοράσαμε κάτι, αν αναλογιστούμε τα πόσα γλιτώσαμε.

Ασφαλώς χρειάζεται αγώνας, δουλειά, πολιτική ωριμότητα και προπάντων χαμόγελο, γιατί οι καιροί φωνάζουν ότι «τίποτα δεν είναι τόσο χάλια που να μην μπορεί να πάει χειρότερα».

*Ο Δρ. Ε. Δανέζης είναι επικουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθήνας